

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante Y

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Nam quem admodum de matre dicitur: peperit filium: ita de patre sustulit filium. Aliqui sustuli capite pro educavi. **S**urgit. lib. ij. Deonio regi quem serua licinia furtim sustulerat. Aliqui furti tuli. Idem. Sustuli epulas vinculis ad sidera palmas. Aliqui crepi/suscita/ ui. Aliqui abstuli: vt Juberet & sublata reponi.

Sufana: puincia **A**eg: vt lib. vj. refert **P**toleme: q̄ a septentrione terminat **A**lyria. **A**b occasu **B**abylonie adiacet. **A**b oriente habet **P**erside. **A** meridie p̄p̄erficia sinus. **C**uius civitates insignes **T**raiana & **S**ulsa: in qua templū **D**iane fuisse.

Sufurrus & susurrus: parua et sumissa murmur. **D**ora. lib. j. **L**ar. **L**enesq̄ sub nocte susurri. **D**iero. **S**ufurrus autē inq̄t lib. cōtra **S**oui. **I**de in **J**ob. **E**t q̄si furtiue suscepit auris mea venas susurrū ei. **D**eclinat etiam hoc susurrū. **Q**uid. lib. vj. **D**etamor. **P**rocrin adit: lingua q̄ refert audita susurra.

Sufurro as. furtim & sumissa voce loqr̄. **T**er. **I**n susurrari audio ciuē aticā eē hāc. **I**de. **S**yr̄ cū illo nostro susurrat: cōferūt. **D**inc in susurro & cōsusurro.

Sufurro onis. q̄ susurrat: q̄ occulte maledicēdo odiū in aliquē aut diffensionē molit. **V**erbū factitiū ē: vt ap̄ aplm. **S**ufurrones: detractores deo odibiles.

Sutores: qui calceos suūt. **P**ropriē em̄ artifer calceorū sutor appellat: cū ille q̄ sūt pannos elegant̄ sarcinatos q̄ sutor dicatur.

Sutates dicunt q̄ sūt otineue vel stātes i sutrina. **P**lau. in **A**ul. **S**edctari: sutates: diabatari.

Sutara: quā sutor in suēdo facit: q̄uis et de alijs reb̄ p̄ similitudines dicit sutura. **C**omeli. **A**el. lib. vii. **R**aro caluaria solida sine suturis est: et id caput firmissimū atq̄ dolore tuissimū est: et ceteris: in quo suture pauiores sunt: eo capitis validio cōmodio: est.

Sutor: a. um. quod ad sutozem p̄tinet: vt **A**re sutoria instrumentū sutorū. **S**utorū: atramentū appellat tinctura qua sutores pelles & calceos tingūt. **L**i. **I**n pater eius acculat: a. **D**. **A**ntonio sutorio atramento absolutus est.

Suternatipsa sutura: sive op̄ sutorū. **T**ar. **Q** suternas facere incitus nihil homo agis.

Sutrina penul. pd. locus vbi calcei suunt & vendūtur: a qua Sutor dicit.

Sutella: dolosa astutia: a similitudine suentia dicta.

Sutiles et hoc futile pe. core. quod futū est. **U**nde corone sutiles dicunt sicut paciles corone: et vestis sutilis/cōsutilis & incōsutilis.

S Ante y

Sycros: latine aper dicit: nam qd̄ apud grecos συρος apud nos sus: & απριος ferus dicit.

Sycus: cū diph. nomen. **U**rit.

Sycos: latine sic. **M**eu. **H**odie sycos mibi reces fuit.

Sycomorus pent. p̄ducta: sicut sicut grādio: συκορος sicut: αφορος fatu: que et **S**arica dicit. **D**iosco. scribit sycomoz esse arbore magnā similit̄ arbori sicuam habentē lactis multitudinē: cui fructus nō egreditur et sumicitatib̄ ramo & sicut sic: sed ex ramis ipsis. **E**t est dulcis sicut fructus sic: agrellis. **B**iana ei sunt minora q̄ grana sic: & nō maturant nisi radantur instrumento ferro. **E**t nascit multū apud **R**hodū: et in locis vbi abundat frumentū.

Sycophanta: ad verbum dicit scorum comestor: ατο του φαγειν τας σκυρας: hoc est a sicut gaudis. **P**onit et pro calumniatore. **N**am autē aticos iuuenes solitos i hortos irrūpere: sicut deligere. **Q**uā ob causam lege est constituta: vt qui id fecissent: capite truncarent: quā p̄nā qui p̄sequerent: ob paruula detrimēta sycophātas appellatas. **A**lia ratio sumitur apud **S**ynecū grāmaticū grecū: q̄ inq̄t q̄ ex duobus seruis cuiusdā viri greci: alter sicut que domi pa-

rate erant absumpsit: alter quis p̄sus credidisset ignorabat. **Q**uerent eas dno: a fonte insons accusat est. **H**eris vtriq̄ calidā aquā h̄bit: solus q̄ deliquerat euomuit: ex quo natū est id nomē sycophāta: id est calumniator: quia in fonte falso crimine calumniabat. **S**ycophantia: mendacium/ calumnia atq̄ fallacia. **D**iau. **P**er fallaciā quam amabā/ abduxit a lenone mulierem: neq̄ puduit id gratis sycophātas struere. **S**ycophantillo as. sycophātas struo.

Sycosis: morbus que nos sicū sive mariscā appellamus. **S**yene: vrb̄ in cōsibus etbiopie atq̄ egypti supra **A**lexandriā versus meridiē q̄ng milibus stadis sub tropico cācri directe locata. **U**nde sole existit in cācro medio solstitij die supra verticē ciuitatis cadēs: nullā p̄sus in eā ombra facit: vt inq̄t **D**ii. lib. ij. **L**uc. lib. ij. **A**mbra nullq̄ flocente syene.

Sygeum: promontorium **T**roie: sic dicit̄: p̄pter **H**eraculis tacturnitatem: qui prohibitus hospitio simulauit abcessum: et inde cōtra **T**roiam per silentium venit: quod **S**yye dicitur.

Syla p̄ simplex: imōne **L**ucanie: & silua in illo sic dicitur quasi συλα. i. tracta: hoc est latronib̄ frequētata: vt **S**alust. de fugitiuis. **I**n silua inq̄t syla fuerūt.

Sylla cū duplicato **L**l. fuit romanus nobilis et antiqua **S**cipionū familia. **D**ic catenas **J**ugurthe manib̄ iniecit: **D**istridatem compescuit: **S**ocialis bellictus repressit: **C**imex dominationē fregit: et **D**ariuz p̄scripsit. **F**uit litteris grecis et latinis doctissimus. **F**acilius acer animo grādis: ita vt dicit **S**al. dubitari potuit fortio: an felicio: esset. **N**ā syle eo dicit voluit: q̄ de inimicis **D**ariamis feliciter vlt̄ fuit. **I**nde dicator fact̄/ rēpu. suppressit: vt nemo illo inuito nec bona/ nec patriā/ nec vitā retinere posset. **T**ādē pediculari morbo interit. **S**ylla p̄o p̄ c. aliud significat: de quo loco suo. **S**ed nota q̄ ratio militat cōtra vtrū istū: calcographiq̄: q̄ p̄iota scribi oportet silla/ q̄si slylla: sed corrupto noie ponit syla.

Syllaba: est comprehensio litterarū/ vel vnus vocalis enūciatio/ tempoz capax: qz omnis syllaba aut breuis est et vnū tempus recipit: quod arborū merici vocat̄ vt pater: aut lōga: et duo recipit tempora: vt mater. **N**am ma. longitudine sui/ circūflexus tantū temporis bis occupat/ quantū occupat pa. semel/ cui acute dicitur pater. **D**icta est autem syllaba ab συλλα. λω quod est comprehendendo: vel a συπ simul λαω βρωω capio. **P**ropriē em̄ illa est syllaba que ex pluribus constat/ vt stirps. **Q**ue autē de vna vocali perficit/ abusue syllaba vocat̄: & vniagrama appellatur. **A**lic dicunt bigramē: vt ne. vlt̄ ad hexagrammā: vt stirps. **A**ccidunt syllabę quattuor: tenoz/ spiritus/ tempus et numerus litteraz. **T**enoz tres sūt. **A**cutus/ grauis et circūflexus. **S**pūs duo: asper et lenis. **T**empora tria: breue/ longū & cōmune. **N**umer̄: qz cōstare potest ex sex litteris.

Syllabatum aduerbiū: significat p̄ syllabas. **A**ug. lib. r. de ciui. dei. **E**t syllabatum p̄ transitorias tēpoz motus las humane lingue vocibus loqueretur.

Syllepsis dicit potest cōceptio: ab συπ com: λειτο ac/ ceptio: que fit cū pluralis dicitio singulari dō cōplectit. **C**irgill̄. **S**ocius & rege recepto. **A**ur singularis plurali verbo connectit: vt **S**at nobis mitia pomar: **C**astaneę molles: et pressi copia lactis. **A**ur cum pro multis vn̄ ponit: vt **A**rmato milite cōplet. **I**te pro vno multi: vt **C**os o calliope p̄ceoz aspirate canenti. **R**ectius em̄ dicit̄: **D** vos mule.

Syllogismus: computatio/ p̄fatio: ab συπ και λειγο/ αλο: quod est computo/ concludo: vel ab λωγισ/ αλο: ratio cino.

Sylsion: fuit teste **D**iero. **S**amioz tyrānus.

Symmachus penultima correpta: ap̄ium nomē: quod

Significat concertatorum auxiliariū et locū in bello. p. pte. Symmachia: auxiliū/concertatio/societas οὐρ simul μάχομαι bellator: sum pugno.
 Symballora: sūt coacti p se velleris implexi/poti? te rti cōdita: οὐρ τοῦ σιμβάλλειν.
 Symbebicota: dicunt accidētia. Symbebicōs accidēs οἱ συμβαίρω ρημαεθέρ μελοχί γίγεται ἀλλ οὐωσ λαίποιο τοῦ οὐρ Δεχοψαι.
 Symbole: latine commissura.
 Symbolus penul. core. anulus dicitur est: cū sit nota et signum. Justi. lib. 20. u. posuit symbolos pro litte/ris. Sollicitare inquit eos in ptes suas statuit: et cū colloquendi copā nō haberet q̄ applicari erāt sym/ bolog. poni r̄ satis p̄scribi curat.
 Symbolū penul. core. et indicū dici potest et collatio: ab οὐμβάλλω confero: hoc est q̄ plures conferūt in vñū: ita vt cēna illa dicat collatio: in quā comparā dam plures aliquid p̄ulerūt. Trenti in An. Sym bolum dedit. Et in parabolis. Nō esse in conuiuiis potatorum: nec in comestationibus eorum qui carnes ad vescendum conferunt: quia vacantes potib⁹ r̄ dā/ tes symbola consumuntur. Ad em̄ fecerunt apostoli in vñum conferendo quod vnusquisq; de deo sensit. Indiciū autem vel signū idcirco dicitur: quia in il/ lo tempore ex circumuentibus iudeis simulabant se esse apostolos L. b. i. et luci alicui⁹ vel ventris gra/ tia ad p̄dicandā p̄ficiebantur: nominātes qui/ dem christum: sed nō integris traditionū lineis nun/ ciantes. Idcirco istud indicium posuerunt: per quod agnosceretur is qui christum vere s̄m apostolicas regulas p̄dicaret. Deniq; et in bellis ciuilibus hoc obseruari ferunt: quoniā et armorū habitus par: r̄ so/ nus vocis idem: et mos vnus est: atq; eadē instituta bellandi: ne qua doli surreptio fiat: symbola districta vnusquisq; dur suis militibus tradit: quę latine signa vel indicia nō capiunt: vt si forte occurrerit q̄s de quo dubitet: symbolū prodar: si sit hostis vel socius. Au/ gustin⁹ libro quinto cōtra h̄ereses. Symbolū inter/ ratur consiliū/ vel consiliari⁹. Just. Pollux dicit sym/ bolū parūū nūmismā esse. Aristoteles originē id est etymologiā vocabulorū symbolū appellat: p̄ quā vis verbū vel nōmīnis p̄ interpretationē cognoscit. Alii similitudinē interpretant.
 Syma: vrb̄s fuit in Asia: quin r̄ p̄ monte iuxta pontum posuit Orpheus in Argonautica.
 Syme: insula q̄ p̄t⁹ Regie vocabat atq; metapont⁹: a Syma Babil⁹ filia sic appellata.
 Symeon: nomen viri. p̄m̄ fuit.
 Symmetria dici potest cōmensuratio. Symmetros: cō/ mēsuratiuus/moderatus.
 Symphonia: sonitus quidā cū consonātia.
 Symphonia: apud latinos penultima correpta οὐρ/ και φωνηων φωνη φεγγωμαι και φου/ γου παραυ: scilicet latine p̄sonātia r̄ music⁹ centus. Musici symphonias multas habēt: quę et Harmo/ nig dicunt: sed illam clarissimā quę appellat Diates/ seron: et alterā quę dicit Diapente: Harmoniaz dō Diapason vocant: hoc est vnuerſitatē cōcentus: q̄ et septem tonis consistit. Hieronym⁹ dō ad Dama. sic habet. Symphonia nō est gen⁹ organi: vt male qui/ dā de latinis putant: cū sit chorus in laude dei conci/ nens: et hoc vocabulo significet. Symphonia quip/ pe in latinum consonantia exprimitur. Symphonon consonātia pactū. Symphono: conuenio/pactū fa/ cio/cōsentio/cōcino. Inde symphonia ci pueri a Cice/ rone dicti sunt: quia ad modulationes musicas conē/ tūsq; conficiēdos comparant.
 Symphonēsis: passio quę metris accidit: cū due ses syl/ labe scandendo in vñā coeunt: hoc autem fit cū in di/ versis dictionibus vna parte orationis vocali vel m

littera terminata sequis item a vocali incipit vt B̄ q̄ iterū ad Troiam magnus mittetur Achilles. Sic etiam Symphonēsis in eadem dictione q̄tuor mo/ dis. Vel cū due syllabe longę vna lōga ponunt: vt Vnius ob noxā r̄ furias Diacis olei. Vel cū due bre/ ues p̄ vna breui: vt Conna velatarū obuertimus an/ temnarū. Vel cū longa et breuis p̄ vna longa: vt Fi/ kerat aeripedē cernū. Vel cū breuis et longa p̄ vna longa: vt Dependent lychni laquearib⁹ aureis. Hęc etiā Synalephe dicit.
 Symparbia: latine cōpassio dicit̄. Hippocrates scri/ bit oculos cū vlna symparbiā quandā habere.
 Symplator: amic⁹ sp̄s: q̄ cū eo p̄ cōiuiua ambulat.
 Symplega: videt̄ esse op⁹ in quo lucrātes et omīno cō/ certatores spectantur.
 Symplegades penultima. p̄ducta: insule due s̄ue duo scopuli i bosporo: dicit̄ q̄ inter se aliquādo p̄currūt se fabulis tradunt. Ad autem sic idcirco est: quoniā paruo discrete intervallo: ex aduerso intrantibus ge/ mine cernebant: pauloq; delera acie coeuntū specē p̄gebāt. Dicit̄ quingētis passib⁹ ab Europa distā/ tes: Lyanez ab aliis dicit̄. Duid. Complesse vñā simplegades elissent.
 Symplegma symplegmatis: latine complexus/cōcur/ sus dicitur.
 Sympalma: dicit̄ vocum in cantando copulatio. Dia/ palma: diuictio eaz: vbi quedā requies distinet cō/ tinuationis ostendit. Palma: q̄ palatit.
 Symplones: dicebant conuiue.
 Symposiū: cōpotatio/cōiuiū: vñ Symposiarthen et Archiposian: cōiuiū sp̄s: seu p̄fectū dicimus. Symposiastes: puuatoz. Sympositin: cōporoz.
 Simarbitēs: latine cōdicipulus dicit.
 Symphyriū: h̄ba que latine Coagulum s̄ue Confer/ ua vocatur.
 Sympiniū: vas vinarū nō distisse cyathoz: quo in sacrifi/ ciis vtebant: et oꝝ q̄ est con: r̄ πινω bibo. Juue. Et quis tunc hoim p̄emptoz vniuis: aut q̄s Sym/ piniū ridere nūmē nigros catinū. Garro latinū fa/ cit. Aut em̄. Et vñā minutatim fundere a gutt⁹: que tū appellatū q̄d sumebat minutatim: a sumēdo sum/ piniū appellatū. Aliquādo etiā Sympiniū mutare i in u dicit. Alii Sympiniū gunt.
 Synphosio: greca: q̄ in compositione significat simul: quemadmodū apud nos con.
 Synagoga: cōadunatio/congregatio/vel contractio: ex οὐρ simul: αὐτων ductio. Et p̄ r̄ loco capitec habet penultima longā: qm̄ est o.
 Synada: ciuitas asatica ad carie fines. De hac Stra/ lib. r̄. sic scribit. Synada: vrb̄s non magna an̄ quā planities iacet oleis cōstita. Ite fere stadior. Alteri⁹ e Doici vic⁹ et synadici lapidis fodina. (Sic em̄ cum romani appellāt) Indigenē dō docimicē r̄ docimē. Vena in initio quas glebas eruit: bat: nūc. p̄pter ma/ rimos romanorū sumpt⁹ columnę integre et ingētes extrahunt et varietate Alabastricę lapidi p̄roxime. Dicit̄ r̄ synna synadici: vt apud Sidonia.
 Syneresis: cōtractio: figura que plura p̄ vñā cōiungū/ tur: ex οὐρ et αἰρεσις diuisio: q̄ diuisiōū cōiunctio: vt bige pro būge.
 Synalephe: dici potest compressio. Cēsurā est cum de fi/ ne dictionis vocalis abūctur: sequente dictione inci/ piente vocali: vt Semper ego auditor tū. Et οὐρ et αἰρεσις p̄fectio.
 Synanche: angina morb⁹ qui spiritum suffocat: ex οὐρ et αἰρεσις affligo/ango.
 Synatresimus: figura que et singulis verbis/ et pluri/ um verborū conjunctione fieri potest. Singulis hoc modo. Sed cum ad supplicii sumendū se confirmā/ ret: multa simul eum reuocabant officia: consuetudo

temp^o existimatio/periculi/religio. Plurim^o verbor^o conuentione sic. Nemo enim nocens sine sumo in g^o re e iudices: sed m^ota s^ol e^o p^ortat: q^od ad est sollicitu dinis plen^o q^od futur^o est formidolosu: lep^o paratu sup pliciu ostentat: vitia er^o vitij coacta occasione argu/ endi malefici captas inimicus: q^o quotidie et animu vehementer excruciant.

Syncaecosia: figura q^o docet diuersas res p^ongere: et co muni opinioni cu rone aduerfari: vt Nec hois auari atq^o aforti: vnu atq^o idē vitiu ē. Tercio em nescit vti atq^o vtriq^o pecunia dedecore est: q^ore merito vtriq^o pa ri p^ona afficiunt/ quos pariter nō decet habere.

Syncaetabes: latine assensio/ approbatio. Tūc in di ctione assensio.

Syncaetogorema/ congnificas. Syncaetogoremati/ ca: congnificatiua.

Syncerus ra. rum. proprie dicit quod est integrū. Tra ctum ab eo q^o qui diuidere fructū communē alieoz cum socio volū: simul cū cera mel partiunt: q^o si mel em sine cera congnit: fraudatū sociū nec agūt inte gre. Syncer itaq^o quasi simul cū cera. Alii putāt syn cerū a carie deducti: quasi sine carie ē est corruptio. Tūc et pro puro/ incorrupto et immaculato ponit. Hoia. Syncer est nisi vas q^o dūq^o infundis acscit. Hinc contrariū est infyncerus. p^o vitiatu et corrupto. Tūc. Infyncerus apes tulit cruoz.

Syncerastus: antiquū vocabulū græcum: quo signfica/ tur medulla.

Synchysis: confusio. Est enim vt scribit Dona. hyper baton vndiq^o confusum: vt illud Virgilianuz. T^oris notis abreptas in saxa larentia torq^oue Sapa vocant Itali medū q^o in fluctib^o aras. X^oo^o em fūto dicit^o ouy^o x^ou^o confundo.

Synciput: quasi semicaput: inquit. Hoc as gramatic^o: significat. p^o parte porcini capitis conditū: et ad eden dum paratū: Nam inter edulia annumeratur. Pli ni^o libro. viii. Interdicta quoq^o cenis ab domina glā dia testiculi vuluz syncipita verrina. Hieronym^o con tra Iouē. Comē in occipitiū frontemq^o toruant. Est et synciput anterior: pars capitis aures tēporaq^o cō plectens. Coznu. in Perium. Synciput anterior: occipitiū dicit postior: ps capitis. Apollinaris ad Galerū maioranū. Partēq^o cerebri h^oic galee cuz parte rapit furtiq^o lacerto Dilūcit antipiti miserabi le synciput ense. Plaut^o in Dene. p^o toto posuit: ac de hoie: q^o est extra Geozgiū merula: q^o negat inue niri synciput. p^o anteriori capitis parte. Tit em. Non est tibi sanū synciput adolescens.

Syncopta: concisio: q^o p^o incido. Figura cum littera vel syllaba de medio dictionis abscondit: vt Compo stus pro compositus.

Synchronos: cōtēporaneus. Tū scribit Hiero. Deen pberā fuisse synchronon Esaiē. Et Car. ait: non esse dubiū: quin aliquo tpe eodē vixerint Homer^o et De sid^o: eosq^o synchronos fuisse testat.

Syndicus: latine cōmunis vel defensor.

Syndinū: dicit latine cōgnatio.

Synebon: dicit potest cōtinēs: Nā cōponit et ouy^o q^o est simul: et x^ou^o habeo.

Synechoche: p^oceptio dicit: cū a pte totū/ vel a toto ps intelligit: vt pupis. p^o nauis/ et ann^o. p^o byeme: vt apud Virg. De multe glomerant aues vbi frigid^o annus T^oras pontū fugatid est frigida byems.

Synepghi pe. pio. dicunt adolescētes simul pubescen tes. Q^o nomē inditū est Comēdie Satū Lecili: vt est apud Ciceronē lib. Tuscu. questionū.

Synefus: nomen viri propriū/ deductum a ouy^o p^o q^o est que conscientia.

Syngrapha: syngraphus et syngraphum: scriptura si/ ue scedula que sit. ppria manu eoz qui paciscunt in

alicui rei fidem. Plaut^o in An. Age istū ostende que conscripsi syngraphū inter me et amicu et lenā. Et/ ce. Treba. Tūc em syngraphā ad imperatoz attu lites nō epistolā: sic pecunia ablata domū redire. p^o perabas. Suetoz. Cui^o parti nō dubitauit a quibuldā iusturandū atq^o etiā syngrapham erigere. Dicit syn grapha ato Iouy^o p^o simul kai y^o p^o scribo: q^o si mul scriptū sit a pluribus: q^o ppria manu eoz qui con uenirent scripta sit.

Synodus pe. cor. et ouy^o et o^o via: quasi cōuentus sit vel cetus: generis fēminini est. At synod^o synodū/ tis: piscis genus putat.

Synodicus ca. cum. quod ad synodū pertinet. Hiero. Ante annos plurimos cū iuuarem Damasū roma/ ne vrbis episcopi: et orientis atq^o occidentis synodi/ cis cōsultationibus responderē.

Synocesis dicit pot^o cobabitatio: et scribit cū oc. diph. Synocetis cobabitatio: cōtubernalis.

Synonyma dicunt q^o sub diuersis vocib^o idē significāt: vt enlis/ mucro/ gladius. Eadē dicunt Polyonyma. Tūc aliter traditū est in dictione Homonyma. Est et synonyma: figura q^o cōmunitio nois interpretat. Tū/ mur autē eo genere elocutiōis magnitūdinē vno verbo nō facis videmur dignitatē aut magnitudinē rei demō/ strare. Ideozq^o i eadē significationē plura conferunt: vt si dicam^o. Prostratus/ affixit/ pculit.

Syntagma matris. tractatus/ ordinatio rerū cōstitutio/ documentū: ab ouy^o et Ioy^o u^o o^odo vel ordinatio. Hiero. in p^oat. Denta. Et multa alia q^o ppriū syntag ma de siderat. i. tractatū: vt ipemet cōtra Ruf. expo nit. Et lib. de vitiis illust. sc^o sic de ogdoade ege regium ouy^o p^o u^o id est documentū seu tractatū.

Syntaxis: dicit potest cōstructio et series. Tūc em se/ ries et ordo dicitur.

Syntectis: latine defectio dicit. Pli. Tali sorbitionis genere emendant syntectes. i. defectiones ex longis morbis sumpt. Hec autē emedatio. ppie recreatio et restauratio dicit. Idē. Aqua multa p^oclarā vtilitatem habet viribus recreandis. Tūc syntectici dicit sunt. Idē. Dicoziorū vitiū syntectis: comitialib^o laser cū vino in aqua multa datur.

Synthesis penul. correpta: latine compositio dicit. ff gura cū singulare nomen multitudinem significans verbo plurali iungit: vt Dars in frustra secāt. Est et am Synthesis genus vestis breuis et negocijs apte. Hac romani peculiariter in saturnalib^o vtebant. Il/ lis em diebus omēs eruebant togā et synthese in indu ebāt. Dicit synthesis: ab eo q^o cōsuta cōtētaq^o esse cōpōsitione quadā versicolori. Hinc synthestatus: q^o synthesi indu^o est. De hac veste Dar. De nra p^oti na synthesis empta toga. Itē Synthesis est gen^o va sis ficti^o ex diuersis valis cōpositi. Dapt. li. iiii. silua/ rū. Tūc mittere synthese in q^o d^o bores alboz calicū at q^o cacaboz? Preterea synthesis generali vocabulo græco cōpōsitiō dicit. Seren^o. Tūc de p^odit in illis synthese: et vulgata satis medicamina riste. Synthe sis hęc. p^odest vnda molita calēt. Tūc Synthēta crī stalla. Pli. vocat q^o sunt pura et sine vitio.

Synthema matris. compositū cōstitutū et signū quod dat militibus. Hiero. ad Julianū. Nam dimisso syn/ themate equus publicus sternebat.

Synterysis penultima breui: dicit potest attentio seu cō/ seruatio. Nā ab ouy^o p^o p^o quod est conseruo deri/ uat. Et ea pars anime est que vitij aduersat: et sese semp immaculatā cupit: a peccato seruare: et perpe/ trata mala cōtinuo arguit: quā corrupte theologi no stri tēporis synderesis dicunt.

Sypbar fuit Nūmidaz rex: cui^o Lini^o sepe meminit.

Sypbariū: velum fuit: vt inquit Probus: sub quo late/ bant paradoxī cum in scenam pro diban^o aut hostiā

mini. Alii dicunt esse omne quod ante cantantem mi-
 ma pignu suspendit. Juue. Conspuit vocem Da-
 masippe locasti Syphario.
 Syraculensis civitas Siciliae sub Pachino monte sita/ybi
 fons Arethuse. Li. li. vi. ver. scribit Syraculas vrbē
 eē maximā gręcarū vrbū pulcherrimāq; q̄ et ætuor
 quasi vrbibus maximis consistere videbat; quarū vna
 insula nominat. Altera Achradina. Tertia Tyche.
 Quarta Neapolis. Syraculani multos claros prin-
 cipes habuerūt: sed hęcipue clarissimū Dionysiu se-
 niorē: qui cū apud filiū Dionysiu vidisset ingentē va-
 sorū aureorum argenteorūq; copiam/ exclamans in-
 quit: In te affectus regi nō est/ qui ex tanta poculoꝝ
 vi amicū neminem tibi conciliasti. Ambo tamē Dio-
 nyū philosophi fuerē: amboq; Platonē audierūt.
 Ex Syraculis fuit Archimedes mathematic⁹ et The-
 ocrit⁹ poeta bucolici carminis scriptor: quē Virgili⁹
 imitatus est. Solin⁹ in Dolibitorē scribit i Syrcalia
 primā comediā inventā fuisse.
 Syria: regio Asię que ab oriente fluuiū Euphrate: ab
 occidente nostro mari/ et egypto terminat. A septen-
 trione habet Ciliciā/ et partem Cappadocię. A me-
 ridie Arabia. Cui⁹ insignes civitates: vt libro. v. re-
 fert Ptole. sunt Laodicia/ Hierapolis/ Antiochia/
 Apamia/ Palmira/ Helio polis/ Ptolomaida/ Si-
 don/ Tyr⁹/ Beritus/ Borris/ Tripolis/ Babil⁹/ Se-
 leucia/ Hama/ et Damascus. Dōtes clari. Carme-
 lus/ Calpurnius/ Libani⁹. Fluuiū. Euphrates/ Crisoras/
 Singas. Regiones. Phęnicia/ Palestina/ Iudea/
 Idumea/ Romagena et Samaria. Hęc regio in me-
 dio orbis p̄situta est: quo sit vt nec frigore nimio ri-
 geat/ nec calore torreat. Sūt q̄ adripertitā faciūt di-
 uisionē: in Syrios/ Assyrios/ Leucosyrios et Cēlosy-
 rios. Pli. duplicē facit. Vnā palestina. Alterā anti-
 ochia. Vbi⁹ nois Syria p̄ma corripit.
 Syrus syra syrum/ et Syrius syria syriū: quod ex Sy-
 ria ē. Unde Syri et syrii: qui ex Syria sūt. Suidas.
 Συροι προσ φορικας εκαστρα τα εφηνλια πε
 υλη ταιωσ παροσυρα.
 Syrius a. um. idē quod syrius. Virg. Cōpa syrius ca-
 put graia redimita mitella.
 Syrus: insula Ionica et Asię apposta: cui⁹ prima pdu-
 cit. A qua Phereides syri⁹ ortū habuit/ non a Sy-
 ria regione. Syros vō thacię adscripta ē: vt Stra-
 bo et Pli. testant lōge a Rhodo.
 Syrisca: a syrus sit: sicut Cilisica a Cilij.
 Syrophęnicia: ora maritima Syrię/ circa Euphratē: cui⁹
 pars Idumea et Iudea.
 Syriacū: color: fictit⁹ ex sinopide et sandyce mixtis: quo
 miniū adulterat. Pli. lib. xxij. Sublimi autē syrico
 miniū compendij ratio demōstrat. Syriacū vō sila-
 ceus siue ceruleus color est.
 Syringis. et syringa ge. a nostris fistula trāfferē: instru-
 mētū musicū quo ore modulatur. fuit em̄ nymphæ
 quedā in canā uersa. De q̄ Quid. lib. j. Hęc em̄.
 Maia vna fuit nymphę syringæ vocabat.
 Syricę dicte siue siue a foraminib⁹ et fistulis: q̄s nati lo-
 co p̄ferūt: siue a fistulis et calamis auenaz.
 Syrmea: genus raphani: vt Pli. interpretat.
 Syrma syrmatice: et syrma me. genus vestis tragicorū:
 vel cauda siue tractus vestis feminarū. Var. Apra-
 sti longum tu quoz syrma tibi. Seneca de baccho.
 Qui habitu muliebu nōnunq; se ornabat. Auro de-
 coz/ syrma barbaricū. Sumit interdū p̄ longa tragi-
 ce orationis serie: tenorem suum vsq; in vltimū. p̄tra-
 hente: ab ορυω traho.
 Syrius: succ⁹ qui trahit: ab ορυω traho et syrtis: sūt
 loca circa fines Phęnicę egyptū versus periculosissi-
 ma: ab ορυω trahere. Est em̄ inegalitas maris et
 terre magna: et in vno loco. p̄fundissima: in alio vō sa-

tis vadosa. Spirantesq; vento cumulus arene qui su-
 pra mare fuerat in p̄fundissimas residet valles. Et q̄
 dep̄imebat/ mor super aquas egerit. Et sūt due pa-
 res natura/ impares magnitudine: que dicunt maio-
 res et minores: et spacio passū ducentorū quinquā-
 ginta miliū separantur. Vnoꝝ a Lartpagine trece-
 tis milibus passū distat/ et eorūdem ambitus. Vt
 ioꝝ quadringentis viginti q̄q; milibus passū. Ser-
 vō vbi cūq; sunt arenosa loca i mari: syrtis asserit vo-
 cari. Hęc nomen etiā declinat. hęc syrtis/ et bas syr-
 tis: vt inquit Paus. Virg. lib. 7. In syrtis: in sassa vo-
 las vos turnus adoro.

Systole dici p̄t cor̄reptio: figura est cū longa syllaba
 p̄tra et naturā corripit: vt apud Virg. Cōnubio iū-
 gā stabili. q̄nāq; dico. Vbi na breuē posuit: q̄ na-
 turaliter longa est: Nā alio loco lōgā posuit. Hęc
 ris andromache pyr̄rin cōnubia leras.
 Sytropes pidis. et Tropes gen⁹ vasis fictilis cū tri-
 bus pedibus.

Sygynerui sunt a cerebro ad oculos: sed is qui a dex-
 tra incipit/ tendit ad sinistrū: is vō qui a sinistra/ ten-
 dit ad dextrā oculū: adeo vt iungant ad similitudē
 nem crucis. Unde sygyas dictos putant: οϋϋγια
 em̄ coniugū dicitur.

Tittera muta est:
 et apud vetustissimos in aliq̄o dicti
 onibus scribebat in quib⁹ nūc scri-
 bimus. Nā mertare et pultare/ autē
 qui dicebant: nos merrare et pultare
 dicim⁹. Ducas nōnūq; et in s et in p.
 vt verto versus: mitto missus: flecto
 flexus: pecto perui.

Taboz: mōs in medio Galieę/ rotūdus ac sublimis.
 Tabanus: animal parū volatū. Alio noie Aylus: et
 Oestrus gręce dicitur.

Tabula: a quo p̄ diminutionē sit Tabella. Sunt autem
 Tabule siue Tabelle testamenta: vel publice scrip-
 ture ex quacūq; materia: p̄ initio ceratis tabul scribi cō-
 suenerat. Unde Lic. Ferrētie tabulā p̄ lege posuisse
 videt cum ait. Quemadmodū a vella ad tabulā va-
 lerā ducta esset. Et Tabula dicebat in quā mitte-
 bāt refferas: que Lulozia/ et q̄q; larrūcularia: et Pyr-
 gus siue Alue⁹ aluolus vt dicebat. Tabule nouę ap-
 pellant: quādo debitoꝝ creditas pecunias cū vsu-
 ris p̄soluere nō cogunt ipsi creditoꝝ: et abolitis
 priorib⁹ debitoꝝ nouę tabule conficiunt. Lic. li. ij. of-
 fic. Tabule nouę quid habent argumētū nisi vt emas
 mea pecunia fundū: et cū tu habeas: ego nō habēā pe-
 cuniā. Gal. Tac. Carilina polliceri cępit tabulas no-
 uas: p̄scriptionē locupletia.

Tabulari⁹: ratio cinator/ supputator/ p̄billacista: qui i ta-
 bula noia et rationes obseruat. Sidoni⁹ ad petreū.
 Sed et ille suscipiebat hęc graditer/ habens in eo cō-
 siliariū in iudiciū/ vicariū in ecclesiis/ p̄curatorē in
 negociis/ villicū in p̄diciis/ tabulariū in tributis/ i le-
 ctionibus comitē/ in expositionibus interpretē/ in it̄i-
 neribus contubernalem.

Tabelliones: qui i libelliones appellati sunt: qui tabu-
 las: hoc est testamenta et publicas sc̄pturas conficiunt.
 Nā nūc notarij dicuntur barbarez: qui tamē aliud sunt
 vt qui notarent in senatu.

Tabellari⁹: qui tabellas: id est litteras deferunt. Hiero.
 ad Piciā. Rudes illi Italię hoies quos Calcos En-
 nius appellat: qui sibi (vt in rhetoricis Cicero ait) vī-
 ctu ferino vnam requirebant ante carthe et mem-
 branarum vnam: aut in dedolatis ex ligno codicillis:
 aut in corticibus arborū mutua epistoliarum alloquiis